

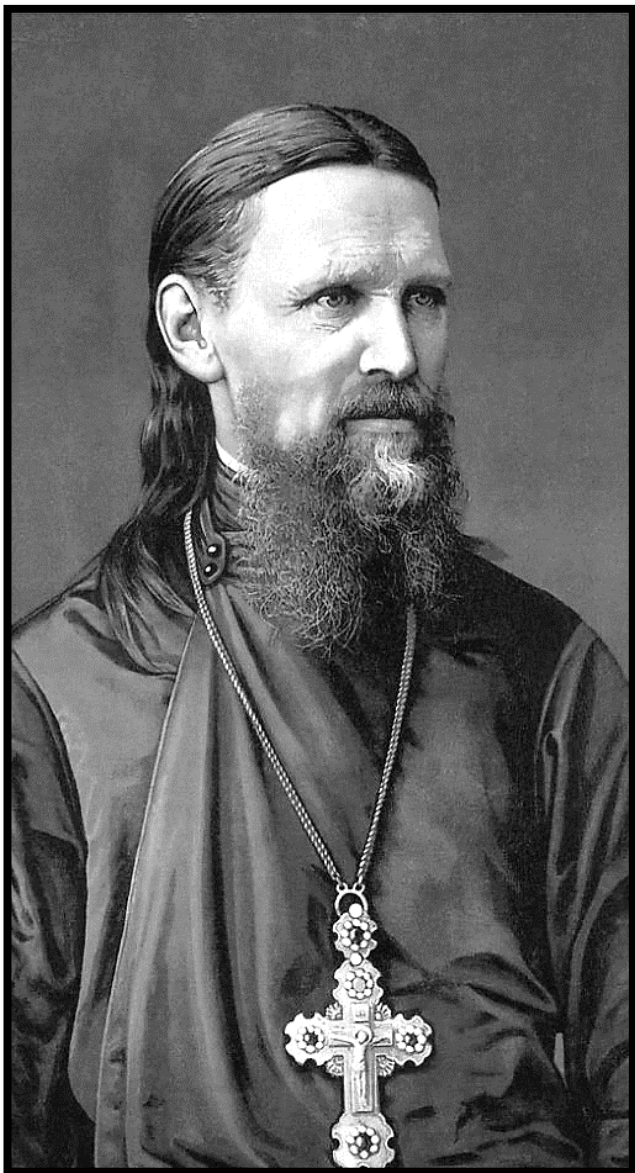
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

Cea mai mare pedeapsă, pentru om, este ca Dumnezeu să-l lase în voia sa proprie.

– Starețul Sofronie de la Essex

Nr. 257 / 15 iulie 2018

SFÂNTUL IOAN
DE KRONSTADT

1829 - 1908

RUGĂCIUNEA

Chiar și atunci când se roagă, omul nu este fiu al libertății ci, în cea mai mare parte, robul necesității și datoriei. Uitați-vă la oricare om, chiar și la un preot. Oare mulți dintre cei ce se roagă o fac cu inimă slobodă și deschisă, cu credință vie și cu dragoste?

În timpul rugăciunii trecem uneori prin clipe de beznă ucigătoare și de strângere de inimă, care vin de la necredința inimii (necredința este beznă). În aceste momente nu slăbi în duh; gândește-te că, dacă s-a stins în tine lumina dumnezeiască, ea rămâne mereu, în toată strălucirea și grandoarea ei, în Dumnezeu, în Biserica Lui cea cerească și cea pământească, în universul material în care se face văzută „veșnica Lui putere și dumnezeire”. Să nu crezi că Adevărul a slăbit. Adevărul nu slăbește niciodată, fiindcă el este Dumnezeu Însuși și tot ce există își

are în El izvor și temelie. Numai inima ta cea slabă, păcătoasă și întunecată poate cădea din adevăr fiindcă, uneori, nu este în stare să suporte lumina acestuia și să-i cuprindă în ea curăția. Nu o va putea face decât atunci când se va curăți sau va fi curățită de păcat, aceasta fiind cauza primordială a întunericii duhovnicesc. Că este așa ai putea să-ți dai seama observându-te pe tine însuși. Atunci când lumina credinței sau a adevărului dumnezeiesc trăiește în inima ta, ea se simte cuprinsă de liniște, de forță, de vitalitate; când se lipsește de acestea, devine neliniștită și neputincioasă, ca o trestie bătută de vânt, sleită de orice viață. Nu te lăsa cuprins de această beznă diavolească. Izgonește-o din inimă cu semnul de-viață-dătătoarei Cruci.

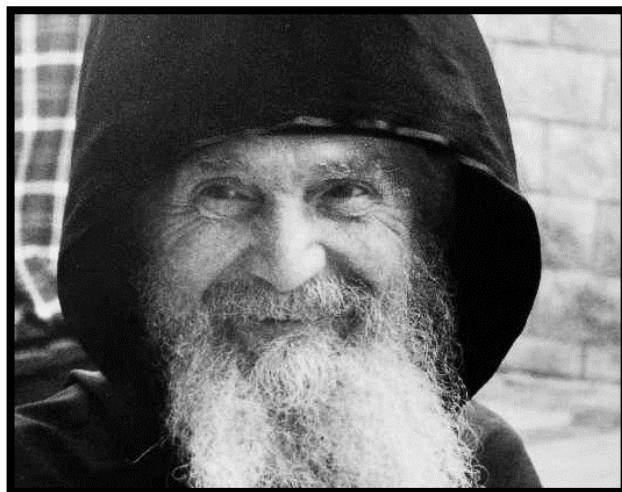
Nu pregeta a te ruga din inimă, chiar și la capătul unei zile de muncă istovitoare. Nu fi nerăvnitor în sfânta rugăciune, spune-ți-o toată Domnului, din tot sufletul, ținând seama că este lucrare închinată Domnului. Dacă ai intrat în horă, joacă. „Dacă ai pus mâna pe plug, nu te mai uita îndărăt” (Luca 9, 62). O rugăciune care nu e făcută din inimă, nerăvniitoare, nu te va lăsa să dormi (dacă te afli asupra nopții) până când nu-ți vei plânge păcatul înaintea lui Dumnezeu. Dar aceasta

nu se întâmplă cu toți, ci doar cu cei îmbunătățiți. Ia aminte, nu pune mai presus de Dumnezeu propriul tău trup, nu te deda odihnei trupesti neglijând cele duhovnicești. Oricare rânduială de rugăciune îți vei fi ales, îndeplinește-ți-o conștiincios (dacă ți-ai ales rugăciuni mai lungi, du-le până la capăt, cum se cuvine; pe cele scurte, de asemenea). Tot ce faci, fă din toată inima. Lucrând cele ale Domnului, să nu-ți fie inima îndoită, ca și cum o jumătate i-ar aparține lui Dumnezeu, iar cealaltă trupului tău. Domnul Dumnezeu nu-ți va răbda viclenia, cruțarea de sine. Te va da diavolului și acela va face ca inima ta să nu mai cunoască pacea, fiindcă ai fost nerăvnitor față de Cel ce este adevărata pace a inimii tale și Care va face întotdeauna toate spre folosul tău, pentru a-ți ține inima aproape de El. Fiindcă orice rugăciune nesinceră îndepărtează inima de Dumnezeu și o face să se îndrepte împotriva omului însuși. Și dimpotrivă, orice rugăciune sinceră apropie inima de Dumnezeu și îl face pe om supus Lui. Deci crede ceea ce spui; de te vei grăbi să dai gata mai repede rugăciunea pentru a te bucura mai curând de odihna trupului, vei pierde, deopotrivă, odihna trupestă și pacea sufletească. Și, vai! cu ce chinuri, sudoare și lacrimi se dobândește

apropierea inimii de Dumnezeu! Am putea face, oare, chiar din rugăciunea noastră (neglijentă) un mijloc de a ne îndepărta de Dumnezeu și Lui să nu-i pese de aceasta? Fiindcă lui Dumnezeu îi este milă de noi și ține seamă de strădaniile noastre de mai demult. El vrea - iată - să ne determine cu orice chip să ne întoarcem din nou la Dânsul și să o facem din toată inima. Vrea să fim mereu ai Lui.

Nici o mișcare a minții și a inimii mele nu se poate produce fără știrea lui Dumnezeu, Cel ce este pretutindeni. Orice efect are o cauză, orice sfârșit are un început. După cuvântul Apostolului: „*Nu ca de la noi înșine suntem destoinici să cugetăm ceva ca de la noi înșine, ci destoinicia noastră este de la Dumnezeu*” (2 Corinteni 3, 5). Viu este Dumnezeu, viu este și sufletul meu!

Sursa: **Sfântul Ioan de Kronstadt**, *Viața mea în Hristos*, Editura Sophia, 2005

PĂRINTELE EFREM FILOTHEITUL

MĂNĂSTIREA „SFÂNTUL ANTONIE”
ARIZONA, SUA

GÂNDURILE ÎMPOTRIVA PĂRINTELUI DUHOVNICESC

Această spovedanie a ta mi-a adus bucurie în suflet fiindcă S-a bucurat Dumnezeu și Îngerii Săi care o așteptau din clipă în clipă. Ai reușit să-l rușinezi pe diavol care se bucură nespus de mult atunci când cineva își ascunde gândurile față de părintele său duhovnicesc. Fiul meu, îți doresc să pui început bun și să petreci într-o trezvie. Să nu te rușinezi deloc de mine. Să nu mă socotești un om, ci un reprezentant al lui Dumnezeu. Toate ale tale să mi le mărturisești, chiar și atunci când gândul îți spune ceva despre mine fiindcă eu cunosc înrâuririle diavolești și știu cum îl războiesc pe om. Fiii duhovnicești au inimă

simplică și dacă le vin gânduri rele, aceasta se datorează răutății diavolului și egoismului fiului duhovnicesc care e lăsat să cadă în astfel de gânduri împotriva persoanei starețului, pentru a se smeri și mai mult. Pentru aceasta să nu te necăjești, căci eu întotdeauna mă voi bucura atunci când îmi vei vorbi cu sinceritate, fiindcă fără spovedanie curată nu este cu putință să se facă vreo sporire duhovnicească. [...] Așadar, fiul meu, să nu ai nicio grijă, căci povara ta am luat-o eu. Singurul lucru pe care te rog să-l faci este să te liniștești. Te implor, liniștește-te! Toate îți sunt iertate cu spovedania pe care o faci. Satana a observat care este caracterul tău și te chinuiește fără să se întâmple ceva serios. Tot ceea ce îmi scrii, adică gândurile care te chinuiesc, sunt meșteșugire a celui viclean ca să te arunce în deznădejde. Toate cele care s-au

săvârșit aruncă-le în adânc ca să se piardă. De acum începe o viață nouă. Dacă cugeți aceleași, să știi că vei ajunge bucuria demonilor. De aceea, te rog ca numai să faci ascultare de mine. Spovedania ta le-a iertat pe toate, pentru aceasta nu scoate la iveală chitanțe vechi care au fost achitate. Nu zgândări rana din pricina căreia ai suferit atâtea. Meșteșugire a diavolului este ca atunci când se întâmplă ceva și omul se mâhnește, el să aducă îndată o mulțime de gânduri de îndreptățire astfel încât să-l arunce pe sărmanul om într-o furtună cumplită și să-l afunde în adânc. În învălmășeală se bucură vulpea. Iar când trece furtuna, omul vede că era să se înece într-o lingură de apă.

Sursa: **Arhimandritul Efreim Filotheitul**, *Povețe părintești*, tradusă de Ieroschim. Ștefan Nuțescu, Editura *Evanghelismos*, București, 2015

PROGRAMUL LITURGIC

Joi 19 iulie	18:00	Priveghere: Vecernia, Litia și Utrenia
Vineri 20 iulie	08:00	Ceasurile și Sfânta Liturghie → <i>Sfântul și slăvitul Proroc Ilie Tesviteanul: HRAM</i>
Sâmbătă 21 iulie	18:00	Vecernia
Duminică 22 iulie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Duminica a 8-a după Rusalii</i>

Pentru a fi la curent cu programul, în cazul în care apar modificări, vă rugăm să vă abonați și la buletinul online sau să verificați site-ul nostru: sfantul-ilie.ro

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București